

<<< Natrag

Datum objave: 20.6.2004 Rubrika: Mediteran

Retrospektivna izložba »Pop Art UK: britanski Pop Art 1956-1972«

POP ART NIJE SAMO PITANJE UKUSA

Neprestano reinterpetiran i obnavljan, Pop Art je preživio poput mutanta do 21. stoljeća, poput svjedoka svog dugog života i budeći Čuđenje Čak i među svojim stvaraocima koji su dugo odbijali priznati porijeklo i korijene

U Palazzo Santa Margherita i Palazzina dei Giardini u Modeni, do 4. srpnja može se pogledati jedna od najposjećenijih izložbi ove godine u Italiji: »Pop Art UK: britanski Pop Art 1956-1972«, jedinstveni trenuci povijesti umjetnosti i običaja dvadesetog stoljeća. Izložbu su koncipirali i ostvarili Marco Livingstone – najveći stručnjak ovog argumenta u

svijetu – te Walter Guadagnini – direktor Gradske Galerije iz Modene. Od šezdesetak britanskih radova iz polovice pedesetih godina do početka šezdesetih, koji predstavljaju rođenje mita »Swinging London-a« autora: Clive Barker, Peter Blake, Derek Boshier, Pauline Boty, Patrick Caulfield, Antony Donaldson, Richard Hamilton, Jann Haworth, David Hockney, Allen Jones, R.B.Kitaj, Gerald Laing, Nicholas Monro, Eduardo Paolozzi, Peter Phillips, Colin Self, Richard Smith i Joe Tilson, skoro niti jedan nije nikad bio predstavljen na Apeninskom poluotoku.

Povijesne knjige često prezentiraju Pop Art kao nadasve ili posve američki fenomen, koji je buknuo iznenada i senzacionalistički oko 1961-1962. godine. Zametak se stvorio međutim u Engleskoj tijekom pedesetih godina gdje je i dana prva definicija u diskusijama Independent Group-a, o relacijama između narodne (u smislu popularne) i lijepih umjetnosti. U raznim drugim mjestima istovremeno se javlja sličan izraz – u Italiji, Francuskoj, Njemačkoj i Španjolskoj. Umjetnost Pop nikad se nije afirmirala u precizne umjetničke grupe, sa zajedničkim objektivima ili jedinstvenim estetskim programom. Dapače, najistaknutiji predstavnici ovog 'pokreta' dostojno su branili svoje radove od ovakvih naljepnica. Selekcija radova prisutnih u Modeni ima snažan odjek u Italiji upravo zbog činjenice da je britanski Pop Art imao ogroman utjecaj krajem šezdesetih godina, kada svi ovi umjetnici izlažu diljem zemlje te čiji je utjecaj na kulturu i umjetnost Italije jednak ako ne i veći od američkog Pop Arta. Vraćajući pažnju na ove karizmatične radove izložba se posvećuje svima onima koji su vjerovali u ove umjetnike i u kojima je uspomena na tadašnje godine još živa, potvrđujući da Pop Art nije samo pitanje ukusa već u dubljem smislu, pitanje kulture. Ne bismo trebali zaboraviti da je Pop Art bio prvi umjetnički pokret koji se inspirirao novom, emergentnom 'kulturom mladih' te koji se obraćao nadasve mladoj publici. Upravo ovom snagom i danas mami mlade generacije koje ju interpretiraju reflektirajući vlastitu kulturu.

Izražaj popa – inspiriranost s mass medijima, istraživanje modernih tehnologija i komunikacije, vjera u ekspresivnost i potrošnju nađenih svakodnevnih predmeta – je toliko opčinjavajući i dobro prihvatljiv da postaje vokabular iz kojeg može crpiti svaki umjetnik. Neprestano reinterpetiran i obnavljan, Pop Art je preživio poput mutanta do 21. stoljeća, poput svjedoka svog

dugog života i budeći čuđenje čak i među svojim stvaraocima koji su dugo odbijali priznati porijeklo i korijene.

Ovo je prva od ciklusa izložbi koje će u sljedećih pet godina detaljno analizirati fenomen Internacionalnog Pop Arta; talijanskog, američkog te naposljetku evropskog.

Nataša RADOVIĆ

© Copyright 2002 NOVI LIST d.d. Sva prava pridržana.

Engine design by

NetCom